

Сребро-глáвъ пр. среброглавый: Имашъ сина златно-коса—
сребролава. *M.* 83.

Сребрíк и. дл. серебро: Да ми кажишъ, право, да не лажишъ,
Кой ти злати крилъ до рамена? Кой та сребри возе до колени. *M.* 324.

Срéбъренъ и **Срéбренъ** пр. серебряный: Що ти є крондир
сребъреи, А чаша-та калена? *D.* 25, 52—53. Расините бога единого,
Напишите бога *стrebrenova*. *M.* 38. Зе (искара) сребърна буздугана.
D. 5, 20—25. Вместо златенъ хлоридъ срѣбаренъ хлоридъ. *L. D.*
1876 р. 88. Кѣпа сребрена. *B.* 357. Сребренъ пѣрстенъ. *M.* 164.
Сребрена ножница. *B.* 86. Сребренъ венецъ. *B.* 63. Сребренъ пасъ.
M. 168. Петлиците сребрени. *B.* 361. Сребърни халки. *D.* 44, 25.
Сребърни ключарки. *D.* 49, 33. Сребрена кола. *M.* 171.

Срéбръница с. ж.—чаша, серебряный кубокъ: И дадей чаша
сребърница. *Трудъ*, 14.—параліл., серебряный столъ: На паралілъ на
сребърница. *Ч.* 35.

Срéда с. ж. среда, середа (имя дня): Въ стреда невѣсти и моми,
зетовски роднини, изважаетъ невѣста-та да налейтъ (нацѣрпитъ) вода.
M. р. 521. Смирни калуѓери стреда петокъ мѣрсатъ. *ib.* р. 530 (посл.).

Срѣдá с. ж. 1) с(е)редина: Срѣддето е миснато мѣше, въ срѣд-
дѣ-тѣ праздно и състои отъ двѣ половины, раздѣлены съ прѣградѣ. *L.*
D. 69 р. 88. Да са закове отъ горѣ по тавана на хлева тѣнки джечи-
ци, кои-то са намазватъ въ срѣда-та съ птичи туткаль и около врѣсь
съ сирупъ. *ib.* 75 р. 90. 2) мякишъ хлѣба.—**Посрѣдѣ** нар. умѣренно,
въ мѣру; среднимъ числомъ: Храната за дѣца трѣбува да е проста и
затопителна и да имъ си дава посрѣдѣ. *ib.* 72 р. 135. Единъ вѣщъ
орачъ най прѣвѣ ще ся погрыжи да изработи земѣ-тѣ та да ѹ докара
да бѣде посрѣдѣ, спр. чито много жилава, нито много ровка. *ib.* р.
243. А за да не бы да изгорятъ или за да не бы си недонекѣтъ хлѣ-
бове-ти трѣбува да ся знае да ли е пещь-та по срѣдѣ напалена. *ib.* р.
254. Единъ добъръ работникъ може да наяди посрѣдѣ (*среднимъ чи-
сломъ*) около 800 букви на часъ. *ib.* р. 251.

Срѣденъ пр. средний: Поголема бѣше, Ангелина, Стреденъ бѣ-
ше Марко палацъна, А по него Шанина паймала. *M.* 146. Да сумъ ста-
ра, би го посинила, Да сумъ стредна, би го залюбила, Да сумъ мома,
би си го узела. *M.* 563. И му велить постара-та—И му велить постред-
на-та—И му велить най мала-та. *M.* 73. Не глѣдай младо та скапо, Ни
гледай старо єфтино,—Срѣдна женѣ за работа (*т. е. среднихъ лѣтъ*).
Пс. 12, 117. Никюмъ стара, никюмъ млада—Средна жена за рѣбота.
Наука, III, 372. Желю бѣше човѣкъ срѣденъ бой. *П. С.* 44. А пакъ